

махъ никакво здраво и основно размышленіе за религиѣжъ, и всичко що бѣше ми ся случило до тогази бѣхъ го сматрялъ, като слѣдствие на честъ-тъ ; но възданіето на онова зърно, което бѣ изникнало тамо, безъ мое радѣніе, още и въ единъ климатъ, който азъ имахъ за неспособенъ, направи мя да възвися умътъ си къмъ Бога и да благословѣхъ името му, защото поведе така рѣкътъ ми, щото онова зърно, което азъ имахъ съвършено непотрѣбно да бѣде хвърлено точно подъ брѣгътъ на земѣтъ ; и тъй да ся намѣри прѣдпазено отъ слънцето.

На сгодното врѣме, което бѣше съвршеніето на Юнія не прѣмѣняхъ да направѣхъ малкѣтъ си жетвѣжъ, които отредихъ всичката за сѣме, съ надеждѣжъ че съ врѣме щѣхъ да съберѣхъ доволно жито за да си промыслѣхъ хлѣбъ.

Между пшеницѣтъ намѣрихъ ся до дванадесетъ класа оризъ, които скѣтахъ съсъ сжѣтъхъ грыжѣжъ. Тойзи плодъ ми станѣ двойно полезенъ и като хлѣбъ и като ястіе ; защото пристигнахъ да сполучѣхъ да го готвѣхъ безъ мѣсяніе.

Но нека подкажъ пакъ денословіето си.